

ZSENGÜLÉS

**A SZEGEDI BAPTISTA
GIMNÁZIUM ÉS TECHNIKUM
TANULÓINAK
ALKOTÁSAIBÓL**

ZSÉNGÜLÉS

ALKOTÓI GYŰJTEMÉNY
A SZEGEDI BAPTISTA
GIMNÁZIUM ÉS TECHNIKUM
TANULÓINAK
IRODALMI, KÉPZŐMŰVÉSZETI ÉS
TANULMÁNYI MUNKÁIBÓL

A kötet anyagát válogatta és gondozta:

DR. TÚRI TAMÁS

A kötetben szereplő képzelt riportokat Galamb Józseffel

válogatta és gondozta:

Tóber Márta

Tördelőszerkesztő:

H. Tóth Judit

Szegedi Baptista Gimnázium és Technikum

2020.

Cím: 6724, Szeged, Rigó utca 24/D.

Telefon: +36 62/246-062

E-mail: szeged@baptistaoktatas.hu

Web: <http://szeged.baptistaoktatas.hu>

Facebook: <https://www.facebook.com/baptistakozep>

Instagram: <https://www.instagram.com/baptistakozep>

Tartalom

ELŐSZÓ.....	5
SZÉPIRODALOM ÉS KÉPZŐMŰVÉSZET	7
Tóth Eszter: Kincső: Amor (1)	8
Virág Patrícia: 1.	9
Virág Patrícia: 2.	10
Tóth Eszter Kincső: Amor (2)	11
Ménesi Norbert: Élni az életet?	12
Szekszárdi Cintia: Élni az életet	13
Szekeres Réka: Angyali démon.....	14
Fenesi Zsolt: Szabadság	18
Vas Laura: Érzelmek mi felettem elszáll.....	19
Variációk egy témára – Menyhért doktor kalandjai	20
Kisalbert Tamás: Menyhért doktor.....	20
Baláti Barbara: Menyhért doktor kikötői kalandja Lisszabonban .	21
Balogh Anna: Menyhért doktor kalandja	23
Szekeres Réka: Citromfű és kamilla.....	25
KREATÍV MŰHELY	27
William Shakespeare: Romeo és Júlia.....	28
Himmelsbach Dániel: Romeo és Júlia	28
Szekeres Réka: Romeo és Júlia	29
Baláti Barbara – Farkas Réka: Márió és Juli	30
Baláti Barbara, Farkas Réka, Fodor Roberta, Kovács-Nyulassy Janka: Romeo és Júlia plakát	32

Rescsik Nikolett: Romeo és Júlia	34
Radu Jázmin: Romeo és Júlia.....	35
Berkas Anasztázia: Interjú Romeóval és Júliával	36
Szélpál Nikolett: Romeo és Júlia	40
Kisáibert Tamás: Részletek a Romeo és Júlia ciklusból	41
Zrínyi Miklós: Szigeti veszedelem.....	44
Bodó Brendon: Egy magyar lélek	45
Moliére: Tartuffe	46
Szélpál Nikolett: Tartuffe.....	46
A Senki szigete (Jókai Mór: Az arany ember)	47
Frányó Atila: A Senki szigete	47
Csinádi Nóra: A Senki szigete.....	48
Bali Réka: A Senki szigete.....	49
Képzelt riport.....	50
Bali Réka: Egy képzeletbeli riport Galamb Józseffel	51
Szóráth Levente: Egy képzeletbeli riport Galamb Józseffel.....	55
SZERZŐINK	58

Előszó

„Örömöm sokszorozódjék a te örömödben.
Hiányosságom váljék jóssággá benned.
Egyetlen parancs van, a többi csak tanács: igyekezz úgy érezni,
gondolkozni, cselekedni, hogy mindennek javára legyél.
Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás:
Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra.”
(Weöres Sándor: Szembe fordított tükrök – részlet)

Kiadványunk első olvasásra talán szokatlan címe, a *Zsengülés*, az összeállítás lényegére utal: amelyben *megzengülnek a zsengek*. A gyűjtemény a Szegedi Baptista Gimnázium és Technikum tanulóinak a félév során egybegyűjtött szellemi- és művészeti termékeit tartalmazza. A gyűjtemény első részében a diákok szépirodalmi munkáiba, és az azokhoz készült illusztrációkba feledkezhetünk bele. A második, *Kreatív műhely* című egységben az „alkotva tanulás” folyamatáról kapunk pillanatképet. A tananyagok kreatív feldolgozásán keresztül betekintést nyerhetünk abba, hogy a kapcsolódó irodalmi munkák, történelmi ismeretek milyen érzelmi hatást gyakorolnak a tanulókra, miben gazdagítják gondolatvilágukat és személyiségüket. Egyáltalán mit üzenhet ma a fiatalok számára Shakespeare *Romeo és Júliája*, Zrínyi Miklós *Szigeti veszedelme*, Molière *Tartuffe* című darabja vagy a *Senki szigetének* utópikus leírása Jókainál? Milyen inspirációt jelent számukra Galamb József munkássága? Az alkotók sajátos, sokszínű gondolatvilágába kalauzol bennünket ez az egység.

Többről van azonban szó, mint egy iskolai antológia. Az itt olvasható versek, prózai munkák, képzelt riportok, az élénk tároló festmények és rajzok ugyanis nem mindennapi alkotások!

Nem mindennapos ugyanis – és éppen ezért roppant lelkesítő –, hogy a tizenéves középiskolás tanulók az önkifejezés legváltozatosabb formájához: a művészethez folyamodnak, hogy gondo-

lataikat, érzelmeiket, mű- és viláértelmezésüket kifejtsék; mi több, vállalják a nyilvános megjelenést is.

Úgy vélem, a serdülőkor egyik legmeghatározóbb élménye a személyiségünk kialakítása, határaink és gondolatvilágunk próbálgatása. Rendkívül fontosnak tartom tehát, hogy a fiatalok e gondolat- és érzésvilágot becsatornázva, megfelelő utat találjanak az önkifejezésük és önmeghatározásuk számára.

A kiadványban szereplő munkák nem csupán azért különlegeseek, mert a nevüket vállaló vagy éppen álnévbe burkolódzó tanulók az iskolai feladataikon túl is nagy lelkesedéssel gondozták munkáikat, hanem azért is, mert minden egyes mű tapinthatóan hordozza az alkotás örömét.

A *Zsengülés* című gyűjtemény műveinek központi magja a lelkesedés, a ráismerés és a kifejezés öröme, amely fokról fokra építi az alkotókban lévő, égis vezetű „létrát”.

Kívánom tehát, hogy az olvasóban is sokszorozódjon ez az öröm, a gyűjtemény hiányosságai által növekedjen jósága, és szolgáljanak a munkák minden olvasó javára!

Szeged, 2020. 12. 02.

Dr. Túri Tamás

SZÉPIRODALOM ÉS KÉPZŐMŰVÉSZET

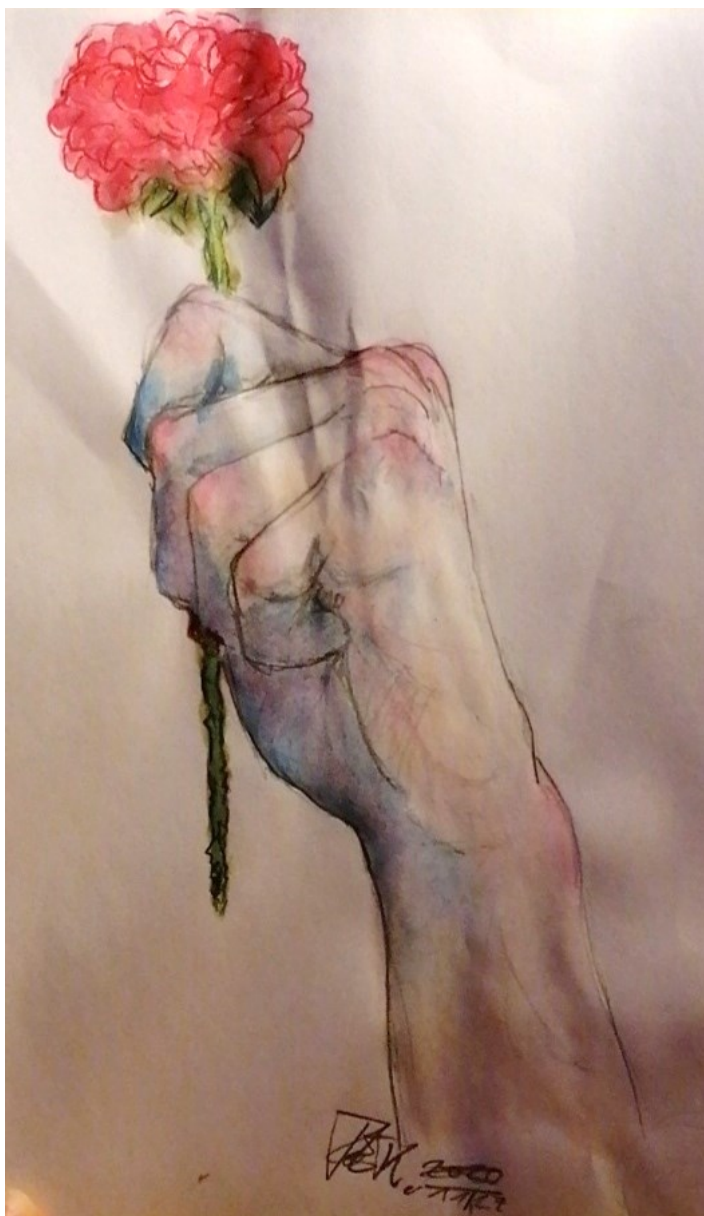

TÓTH ESZTER KINCŐS: AMOR (1)

Szemed, mely fekete, mint az éjszaka,
Hajad, mit lágy szél felkap
S hangod, mi megnyugtat, mikor megszólalsz.
Légy takaróm, mikor fádom,
Testeddel melegíts.
Csak egyetlen egyszer...
Csak egyetlen egyszer...

Álom vagy...
Csak egy álom...
De legszebb álmom.
Kérlek, nyugtass meg
E szomorú éjszakákon,
Álom vagy...
Nem több...
Sose leszel több...

TÓTH ESZTER KINCŐS: AMOR (2)

Figyelj ide élet, mert élni veled kell!
Csak az a kérdés maradt, hogy milyen szereppel.
A tinédzserek is élnek néha káros szerekekkel,
A Bubble Gume-ba mennek, biony magic sereggel,
Mert a depresszió nem múlik el a múltó hetekkel.
Na, ők nézik a világot (igen) hibás szemekkel:
Elrontják az életüket fölös tettekkal.
Az iskolai eredményük lezárva rossz jegyekkel,
A szüleiket átverik mocskos cselekkkel.
Vigyázni kell nagyon egy ilyen gyerekkel!

Figyelj ide élet, téged élni úgy lehet:
A tudás a gyümölcs, mit ember ezért tehet,
Ha megtalálod az utat, mit intelligencia vezet,
Nem vesztheted szem elől, ezt az egy jelet!
Mert az ambíció figyel, nem hoz rád majd telet,
Midig figyeld haver a legelső szemet!
Ez hasson rád elsőként, ne az első menet!
Jegyezd meg tetya, hogy merre vezet kelet,
Ha nem vagy ateista, még Isten is szeret.
Emlékezz mind', ne felejtss el azt a nevet, aki
A legfontosabb számodra, biztos mindig ő is nevet.

SZEKSZÁRDI CINTIA: ÉLNI AZ ÉLETET

Lehetséges-e, hogy az angyaloknak szülessenek gyermekeik? Az, hogy egy angyalnak fia születik, az nem mindennapi esemény, sőt egyenesen tilos. Ám mi van, ha nem is angyal az újszülött, hanem egy démon?

Arian féltőn ölelte magához újszülött fiát, és az ő fejében is ezek a kérdések kavargtak. Félt, hogy elveszíti őt, és hogy bántani fogják. Félt, hogy emiatt kicsapják őt a hetedik mennyből. Arian az angyalok legmagasabb rangú karában volt Szeráf, a szeretet, a fény és a tűz angyala.

– Most mit csináljak veled? – nézett Arian könnyes szemmel a gyermekre.

Örömet látott benne. Hogyha jól nevelné – gondolta –, akkor nem válna gonosszá, mint a többi démon. Megmutathatná a szűklátókörű angyalkarnak, hogy nem minden démon gonosz. Igaz, hogy a kicsinek nincsenek angyal szárnyai, és hogy a homlokából apró szarvak állnak ki, de a külső nem minden, nem igaz? Ugyanúgy van szíve és joga élni.

Arian arcán könnyek folytak végig. Nem akarta magára hagyni ezt a törékeny életet. Valahova el kellett rejtenie, és minél előbb, mielőtt még az angyalok keresni kezdik őt. Nem sok hely volt, még a menny többi részén sem, amit Arian jobban szeretett volna az édenkert nyugalmánál. Bűnös lélek ide sohasem jöhetett be, és ez jó jel volt számára: ha a kicsi még él, akkor ez azt bizonyítja, hogy nem gonosz a lelke.

Az angyal felállt a kellemes fűről, majd nagy szárnycsapásokkal elindult. Ki akart jutni a mennyből. Hiába ez a legszebb hely a világon, egy démonbabának azonban éppolyan veszélyes lehet.. Arian szorosan magához fogta gyermekét, és kezével igyekezett

minél többet eltakarni a kis testből. Kockázatos volt így neki-vágni, ám gyorsan kellett cselekednie.

Amint Arian kiért a menny hatalmas kapuján, döbbenetes látvány tárult a szeme elé. Még sosem volt rá ok, hogy lemenjen, vagy akár szemügyre vegye a Földet, a több milliárd emberi lény otthonát. Arian kilépett egy felhő-kapuról, ami lassan eltűnt mögötte. A kapu gyakran magától változtatta meg a helyét, hogy ne legyen olyan könnyű megtalálnia annak, aki nem oda való. Az angyalok elméje ugyanis egyszerre van jelen a földön és a másvilágon, ahol mindannyian össze vannak kapcsolódva a fényesség magjával. Ez az a mag, amihez az ajtó is kapcsolódik, ezért érzik meg ösztöneikkel az angyalok a kapu helyét. A többi szeráf hamarosan rájön majd, hogy Arian a Földön van.

Arian egy nagyváros sötét síkatorában szállt le. Valahova el kell rejtenie a babát, hogy ne essen baja, amíg elrendezi a helyzetet, és vissza nem jön érte. Talált egy dobozt az egyik üzlet hátsó ajtajánál, tele újságpapírral. Belefektette a kicsit, aki nagy szemekkel rápislogott. Az angyali és démoni egyedfejlődés kicsit sem hasonlított a halandókéhoz. Az újszülött démonok már olyan elevenek voltak, mint egy kétéves emberi csecsemő.

Arian egy pusztit nyomott, gyermeke homlokára, a kicsi pedig édesen felnevetett. Arian szemét könnyek mardosták, majd egy utolsó pillantást vetett a babára, aztán egy szárnycsapással a levegőbe emelkedett. Gyorsabban repült, mint a puskából kilőtt golyó. Elméjét a kapu holléte felé fordította, majd arra indult, ahol a legerősebb volt a megérzése. Nemsokára visszajön a kicsihez – gondolta –, és talál neki egy rendes otthont. Arian szíve belesajdult a fájdalomba, hogy egyedül kellett hagynia a babát. Nemrég született, de máris többet jelentett számára, mint a saját élete. Milyen nevet adjon a kicsinek? Gressil vagy Dagon? Vagy legyen Mammon, az apja után, aki a fősვნყსég és a mohóság démona volt? Arian nem is tudta, hogyan lehetséges egyáltalán teherbe esni egy démontól. Mammon rögtön levette őt a lábáról.

Volt valami a démonban, ami megfogta. Nem volt gonosz, de kimondottan jó sem, hiszen démon volt, akit rossznak neveltek.

Arian hirtelen fényt vett észre a szeme sarkából. Odafordult a levegőben, hogy jobban szemügyre tudja venni. A fény túl fényes volt ahhoz, hogy emberi legyen, csakis az angyaloknak volt ilyen fénye. Arian szeme nagyra tárgult félelmében, és a Föld felé kezdett zuhanni. Ahogy közelebb ért, látta, hogy a fény abból a sikátorból jön, ahol a babát hagyta. Kétségbeesetten kapkodta a levegőt, ahogy leszállt a helyre.

A látványtól megfagyott a vér az ereiben. Rafael arkangyal fogta a nyakánál fogva Arian gyermekét. A kicsi sírt, és feje egyre lejjebb ereszkedett, ahogy Rafael egyre jobban szorította a torkát. Arian gondolkodás nélkül az arkangyalra vetette magát, amitől az elejtette a démoncsemetét. A másik két angyal Rafael segítségére sietett. Lerángatták róla Ariant és erősen karon ragadták.

– Mit művelsz? – mennydörögte Rafael Arian fölé magasodva, ám amint Arian tekintetét az arkangyalra emelte, annak kikerekedett a szeme.

– Elengedni! – parancsolta az angyaloknak, majd óvatosan megfogta Arian kezét és felsegítette a földről.

– Te szeráf vagy. Mit keresel itt?

Arian szemét könnyek mardosták, majd kirántotta kezeit Rafael fogásából:

– Ő a gyermekem.

Az angyalok szeme elkerekedett meglepetésükben, majd összeszűkülött mérgükben.

– Hiába vagy szeráf, a szabályokat neked is ugyan úgy be kell tartanod! A démonnal végzünk. Távozz! – nézett az arkangyal kihívóan Arian szemébe.

Arian megragadta Rafael torkát, aki egy kardot rántott elő a hátára erősített hüvelyből, és átszúrta vele Arian testét.

– Sajnálom, de a szabály az szabály, nem számít hogy milyen rangos angyal vagy – monda az arkangyal sajnálattal a szemében.

Arian hörgött, és a földre köpte a szájába gyűlő vért.

– A gyermek neve... – lihegte a szeráf – Belzebub, akit egykor majd a halál hercegeként fogtok ismerni – mondta büszkeséggel a hangjában, majd ezernyi apró fényszilánkra robbant, elvakítva a körülötte álló angyalokat.

Mit jelent szabadnak lenni?
Mikor vagyunk szabadok?
Mikor érezhetem, hogy
Végre láncok nélkül haladok?

Mivé kéne válljak,
Hogy végre szabad lehessek?
Nincs is szabad teremtmény,
Vagy tovább keressek?

A fát a gravitáció uralja,
Megállítja a növésben.
A madarak pedig kalitkában
Gondolkoznak a szökésen.

Mi hát az igazság?
A szabadság csak tévhit?
Ha nem az, akkor
A magyar nemzet miért vérzik?

A láncot kardként emeljük.
Az emberek manipulálva vannak.
Szabadnak mondják magukat,
Bár lelkükben rabként halnak.

Hiába keresem,
Nem létezik a szabadság.
Míg uralkodnak felettünk,
Az egész csak badarság.

VAS LAURA

ÉRZELMED MI FELETTEM ELSZÁLL...

Érzelem és fájdalom,
Teher ül a vállamon,
Midőn egy név s mosoly a fülemig ér.
Szemei ragyognak, mint a csillagok,
És szoros ölése,
Mely kell nagyon.
E vers neki szól,
Tudd: hiányzol nagyon.

VARIÁCIÓK EGY TÉMÁRA MENYHÉRT DOKTOR KALANDJAI

KISALBERT TAMÁS: MENYHÉRT DOKTOR

Az alább olvasható alkotások egy irányított történetmesélés termékei. A szövegek ugyanazt a kérdéssort dolgozzák fel, ám a szerzők kreativitása, személyisége és képzeletvilága rendkívül sokszínű palettán mozog, így különféle izgalmas történeteket olvashatunk Menyhért doktor főszereplésével.

BALÁTI BARBARA

**MENYHÉRT DOKTOR KIKÖTŐI KALANDJA
LISSZABONBAN**

Menyhért doktor Liverpoolban élő, nős, két gyerekes családapa, és két éve szegődött el a Santa Maria hajóra hajóorvosnak.

Ez a hajó rendszeresen szállított gabonát Argentínából Európába.

A hajó Liverpoolból Lisszabonba tartott, ahol még utoljára tankolt, mielőtt átszelné az Atlanti-óceánt. A kikötést követően a hajókapitány éjfélig adott kimenőt a személyzetnek.

Menyhért doktor arra gondolt, hogy meglátogatja régi barátját, aki Lisszabonban a rakpart közelében lakott.

– Éjfélre legkésőbb itt leszek! – búcsúzott a kapitánytól.

– Rendben. Holnap korán reggel tovább indulunk – hangzott a válasz.

A szárazföldre érve Menyhért betért egy boltba, hogy vásároljon egy üveg portugál bort a barátjának, ajándékba.

A parton már sötét volt, és sűrű köd szitált rontva a látási viszonyokat. Ahogy közelített barátja lakásához, üvegcsörömpölés vonta magára a figyelmét. Egy emeleti ablak mögött két ember dulakodott, majd egy lövés dördült el, majd ismét csend lett.

Menyhért doktor telefonja után nyúlt, és hívta a rendőrséget. De amint tárcsázott, egy kéz ragadta meg hátulról a nyakát. A támadó villámgyorsan vonszolta a parton a közelben morajló, hullámzó tenger felé. Végül belelökte a doktort a vízbe.

Ám a sors úgy hozta, hogy a rendőrfárörök útja éppen arra vezetett. Látva az eseményt, kiugrottak az autóból és azonnal cselekedtek: az erőszakot elkövető férfi csuklóján bilincs csatolt, Menyhért doktor pedig a számára bedobott mentőövvel sikeresen visszajutott a partra.

Menyhért doktor a rendőröket kérte meg, hogy vigyék vissza őt a Santa Mariára a balul sikerült baráti látogatásról.

Menyhért még az este folyamán értesítette barátját a történetkről, és abban maradtak, hogy a visszafele vezető úton fogják bepótolni az elmaradt látogatást.

Menyhért doktor egy gátépítő hód, akinek egy nap munka közben letört a foga, ezért hát fedélzeti orvos és ápoló lett.

Amikor a kikötőbe ért a hajó, a doktor a rakpart végéhez ment kapcsolódni, mert az abban az időben csendesebb, és még a meleg idő is érződött aránylag, mivel a Nap épp lemenőben volt.

Menyhért tele volt teendőkkal: a rövid pihenő után az ajándékboltba ment, mivel a héten volt a fia születésnapja. Ezután pedig a könyvtárba kellett mennie, hogy a feleségének félre tessen egy könyvet.

Miközben a könyvtárhoz igyekezett, kiabálást halott, így úticélja helyett irányt változtatott és figyelt, hogy segíthet-e valakinek. Az utca elején lévő közeli ház első emeletének ablakából egy kis róka kislány kiáltozott, aki nem tudott lejönni a házából, mivel beragadt az ajtaja. Menyhért doktor egyből a segítségére szaladt, hogy kiszabadítsa a kisorákát. Mikor felért, egy erős rántással sikerült kinyitnia az ajtót. A kis róka pedig nagyon hálás volt neki, így meg is kínálta Menyhért doktort egy kis süteménnyel.

A doktor már épp hazafelé tartott, amikor egy régi barátja, Marlene, a vidralány szólította le.

– Menyhért, kérlek segíts nekem! Nagyon éhes voltam a mi nap, így megettem a makik banánját, és most üldöznek.

– Menj gyorsan a könyvtárba, én majd megpróbálom elintézni a dolgot!

Marlene besietett a könyvtárba, és nem sokkal ezután meg is érkeztek a makik.

– Merre van az a vidralány, aki felfalta a mi drágaságos banánjainkat?

– Kérem nyugodjanak meg! Marlene barátom szörnyű éhsége miatt vette el az Önök ennivalóját, esetleg...

Menyhért doktor már nem tudta befejezni a mondatot, mert a makik hirtelen megfogták és mérgükben beledobták a vízbe. A doktor viszont, kiváló úszótudásának hála, megmenekült. Örült annak, hogy sikeresen kiúszott, de szomorú lett, amikor eszébe jutott, hogy az úszás közben elejtette az ajándékokat.

Mikor Menyhért doktor kiért a partra, a város felé indult. Mivel a kistrókanak segített, nem tudott bemenni a könyvtárba, ezért Menyhért visszament félretenni egy könyvet. Már megmutatta a könyvet a könyvtárosnak, és épp indulóban volt, mikor Marlene közelített felé. A doktor elmesélte vidra barátjának, hogy milyen pórul járt, mivel elvesztette az ajándékokat a vízben, amiket a fiának szánt, viszont a boltok már mind bezártak.

– Ne aggódj, Menyhért barátom! Nagyon hálás vagyok a mai jótettedért, amit értem tettél, ezért fogadd el becses kincseimet! Itt várj meg, rögtön hozom!

Egy kis idő múltán Marlene megérkezett egy kosárával, ami tele volt játékokkal és hasznos tárgyakkal.

– Köszönöm, Marlene, nagyon fog örülni neki ezeknek a fiacskám!

Menyhért doktort, hálául kedves tetteiért, kárpótolták, így végül nagy örömet tudott okozni a fiának.

Menyhért doktor az Óceán Királynője nevű hajó orvosa volt. Egy nap a hajó kikötött egy város közelében, és Menyhért doktor úgy határozott, hogy elmegy a boltba.

A lemenő nap rózsaszínre festette az ég alját, ahogy pompás fényeivel lassan a horizont mögé bukott. Ahogy a boltba ért, lépteit rögtön a gyógynövényekkel teli ládák felé irányította. Magához vett egy csokor citromfűlevelet és kamillavirágot, majd az eladóhoz indult. Zsebéhez nyúlt, hogy aranytallérjaiból kifizesse az árut, de amikor hűlt helyét találta az érméknek, kétségbeesett. Arca elsápadt. Kezét remegve húzta ki a zsebéből. De hát eltette! Emlékszik, amikor a kapitány úrtól kért a közös kincstárból! Szeme ide-oda cikázott menekülési lehetőség után kutatva. Észbe sem kapott és máris futásnak eredt. Vállát megvetve rontott az emberek közé, kezeivel védelmezően magához ölelte a növényeket. Az eladó kiabálva utánaeredt.

Menyhért doktor kicsörtetett az utcára, majd a hajó irányába rohant. Kis idő után hátranézett, de nem látott senkit sem, aki üldözné. Lihegve megállt és a térdére támaszkodva próbált erőt gyűjteni.

Fürkészően körülnézett. Gyanakodva vizslatta az őt körülvevő embereket. Férfiak és nők tömege terpeszkedett az előtte lévő piacon. Az egyik ház nyitott ablakából vidám gyerekzsivaj szűrődött ki. Menyhért doktor óvatosan lépdelt, minden pillanatban arra számított, hogy rajta fognak ütni. Az egyik ház előtt egy koszos öregember ült. Bőre olíwabarna színű volt és ráncos. Két kezét maga elé tartva kért ételmet az arra járó emberektől.

– Ételt! – suttogta elgyötört hangon.

Menyhértnak sem volt ételme, így hát nem tudott volna mit adni a szegény koldusnak. Ekkor a kezében szorongatott

növényekre nézett. Ha az egyik csokor felét odaadja az öregnek, akkor az el tudja adni egy kevés pénzért cserébe.

A doktor az öreg felé indult. Menyhért óvatosan szétbontotta a citromfűcsokrot, és a koldusnak nyújtotta. Ám nem volt ideje meghallgatni a koldus hálálkodását, mert a tömegből meghallotta az őt üldöző árus kiáltását.

A doktor szíve eszeveszett ütembe kezdett dörömbölni. Botladozva futásnak eredt, hogy minél messzebb kerüljön üldözőjétől. De az árus már észrevette Menyhértet, és fenyegető testtartással utánaeredt. Menyhért egyenesen a kikötőhöz rohant, ahonnan jól látható volt az Óceán Királynője. Oda akart kiáltani a legénységnek, hogy gyorsan jöjjenek érte, amikor egy mély hang dörrent rá a háta mögül, beléfojtva a szót.

– Miért loptad el ezeket a növényeket? – kérdezte dühösen az árus. – Mit képzelsz, ki vagy te?!

– Én... én csak... – hebegte Menyhért doktor megszeppenően.

– Na, majd adok én neked! – azzal az árus megragadta Menyhértet a ruhájánál fogva. – Meg ne lássalak még egyszer a boltom környékén ólálkodni! – mondta fenyegetően, majd a víz fölé tartva Menyhértet elengedte.

Menyhért doktor nagy csobbanással ért a vízbe, majd szélesen a hajó felé úszott. Valóban nem volt jó ötlet lopni, de ha nem tette volna meg, akkor nem menekült volna a piac irányában, ahol egy kis gesztussal talán megmentette egy öreg koldus életét.

KREATÍV MŰHELY

WILLIAM SHAKESPEARE: ROMEO ÉS JÚLIA

HIMMELSBACH DÁNIEL: ROMEO ÉS JÚLIA

„Szentsegtelen hérről fogom ez áldott,
Szentseges oltárt, ezt a lágy kacsót,
De ojjam-e két piruló zanóndok-
Jövatesi s bűnöm földelje csók.”

SZEKERES RÉKA: ROMEO ÉS JÚLIA

BALÁTI BARBARA – FARKAS RÉKA

MÁRIÓ ÉS JULI

– *Shakespeare Romeo és Júlia című tragédiájának báljelenete alapján* –

KAR: Sok diák él együtt kollégiumunkban,
Ám köztük versengés tört ki, mely valóban
Feldúlta a szintek életét.
Két emelet folyosóin harag és megvetés:
étellopás, mosoda és teregetés
miatt dúl a harc.
A hatodikon éppen bulira készülnek,
Míg az elsők nagy terveket szőnek.
Nem is sejtik még, hogy két szerelmes
változtatja meg a szintek életét.

1. jelenet

Márió, Feri, többiek

Márió beszélget Ferivel a társalgóban. Többen az első szintről körbe állják őket.

Feri: Hallod Márió! Nekem most mondta Jani, hogy a 6. szinten
ma este buli lesz. Arra gondoltunk, hogy ellophatnánk a
ventilátort, mert jól jönne nekünk az 1. szintre. Tök meleg
van így nyáron!

Márió: Igazad van tesó, menjünk, és lopjuk el!

Feri: Viszont, ha kiszúrnak, akkor balhéz lesz. Okosba kéne meg-
oldani!

Márió: No para, felmegyünk hárman, én, te, meg a Tetya, elve-
gyülünk, lehozzuk. Szenvedjenek másnap!

Az 1. szintesek felordítanak: Lopjuk el!

2. jelenet
Teremdíszítás
Móni és Rózsi (6. szintes diákok)

Móni: Remélem, Márióék nem rontják el a mai bulit, unom már a folyamatos balhét. Meg aztán ez a mi szintbulink lesz.

Rózsi: Én is remélem, de szerintem belógnak.

Móni: De Bözsi nem engedné be őket. Vagy tudod mit? Engedje! Renátó leintézi őket.

3. jelenet
A buli
Márió, Jani, Tetya, Juli, 5 fős csoport Juliékkel,
lány a csoportból, táncosok

Márió: Na srácok! Könnyű volt belógni. Ki vállalja a lopást?

Jani: Én ellopom, csak addig fedezzetek!

Márió *(nevetve)*: Hehe, de mit lehet itt fedezni? Ez nem a katonaság, nem lövöldözni jöttünk.

Jani: Mitt'om én! Vegyülj el, dumálgass, vond el a figyelmet!

Márió bólint. Majd körbe néz, hogy tiszta-e a terep. A ventilátor közelében állnak Juliék. Juliék társaságából egy lány meglátja Máriót, de összekeveri egy 6. szintes sráccal.

Lány: Szeva, jó a buli mi? Gyere, csatlakozz hozzánk! (kacsint)

Márió: Miért ne!

Márió úgy csatlakozik, hogy a társaság arrébb áll a ventilátor mellől. Juli meg Márió első látásra megtetszenek egymásnak. Sokáig szemeznek a zene közben, míg a többiek random dolgokat mondanak. Márió meg Juli szóba elegyednek.

Márió: Hé csajsz! Új vagyok még itt. (*Megsimítja Juli karját*). A te szobádban is van erkély?

Juli (*zavarba jön, majd kacéran*): Nem is kicsi, tuti a kilátás a szabad ég alatt.

Márió: Hányas is a te szobád? Egyszer átugranék! Elmondod a szobaszámod?

Juli: Na persze, mit nem! (*nevet*)

Márió: Hát a kolikerten keresztül csak nem mehetek, tök magas a fal!

Juli (*odasúgja neki*): Gyere utánam!

A PLAKÁTOT KÉSZÍTETTE: **BALÁTI BARBARA, FARKAS RÉKA, FODOR ROBERTA, KOVÁCS-NYULASSY JANKA**

3. jelenet
A folyosón
Renátó, Bözsi néni, srác

Juli és Mórió mennek a szoba felé, Renátó meglátja őket és odaszól a mellé állónak.

Renátó: Hé, az a faszi az 1. szintről való! Szétkenem a száját!

Srác: Jaja, menjél tesó!

Bözsi néni meghallja Renátó hangját, ő is elindul a szoba felé. Mikor a srác ezt meglátja, inkább lemarad.

4. jelenet
420-as szoba
Renátó, Bözsi néni, Juli, Mórió

Mórió: Jól érzed magad a bulin?

Juli: Igen, de itt most veled még jobb.

Márió: Én is nagyon örülök, hogy találkoztunk.

Nézik egymást, már majdnem csókolóznak, amikor benyit ordítva Renátó!

Renátó: Hé! Ő az 1. szintről való! Te féreg, mit keresel itt?!

Juli felsikát és ezt meghallja Bözsi néni és futva érkezik.

Bözsi: Hé! Szinfelelős! Fékezd a nyelved! Nem kell nekünk ide balhé! Hagyd azt a fiút!

Renátó: De hát az első szintről lógott fel! Megegyeztünk a kosz sz igazgatóval, hogy ez a buli csak a mi szintünké! Nincs joga itt lenni! Kivágom!

Bözsi: Állítsd le magad, mert ha verekedés lesz, téged vágnak ki!
Sok van már a rovásodon!

Renátó: Rendben, de máskor nem fogom annyiba hagyni.

Bözsi (*Márióhoz*): Maga meg irány a szobája! Hogy is hívják?

Márió kisurran a nyitott ajtón, hogy ne vonhassák felelősségre.

Juli: Ó Bözsi néni, tiszta szerencsétlen vagyok. Mér' én fogom ki ezeket? Első szintes? Tiszta cink. (*félrefordul, reménykedve*)
De mégis, mégis, úgy remélem, hátha... holnap összeakadunk a menzán.

RESCSIK NIKOLETT: ROMEO ÉS JÚLIA

BERKES ANASZTÁZIA

INTERJÚ ROMEÓVAL ÉS JÚLIÁVAL

Riporter: E szép napon ellátogatunk egy helyre, hol két család viszályáról és egy szerelmespár tragikus haláláról kérdezősködünk. Megkérdezzük az ott élőket és a történet szereplőit, hogy ők hogyan vélekednek erről az egész históriáról. Elsőnek a szerelmeseket kérdezzük: Romeo, miért vitázik a két család, és te hogy látod, mi lenne a megoldás?

Romeo: Nos, a vita okát már senki nem tudja. Én személy szerint nem akarok viszályt. Békét szeretnék, főleg azért, hogy együtt lehessenek drága Júliámmal. Szerintem a megoldás az, ha félretesszük a büszkeségünk, és békében és szeretetben élünk.

Riporter: És Júlia, te mit gondolsz erről?

Júlia: Szerintem az, hogy apáink viszálykodtak, nem jelenti azt, hogy nekünk is gyűlölni kell egymást. Ha félretették volna büszkeségüket, a mi szerelmünk összehozta volna a két családot.

Riporter: Montague-né és dicső férje, önök miért vitáznak olyan sok éve?

Montague és felesége: Már mi se tudjuk, de büszkeségünk nem dobjuk félre, mert azok a gaz Capuletek mibélénk oly sokszor belénk kötöttek.

Riporter: Capuletné és nemes férje, önök hogy vélekednek erről?

Capulet és felesége: A viszály már régóta tart, de a szegyetlen Montague-k azt hiszik többek, mint mi.

Riporter: Szóval a gyűlöletet semmi nem tudja megváltoztatni?

Montague: Nem!

Capulet: Nem!

Riporter: És Capulet, önök mit szoltak, mikor meglátták Romeoót a bálukon?

Capulet: Én azt hallottam róla, hogy igen jólnevelt, így nem zavart, ám öcsémet nagyon zavarta, de ráparancsoltam, hogy bánjon vele tisztelettel.

Riporter: Tybalt, ön miért gyűlöli ennyire a Montague-kat?

Tybalt: Mert ezek a semmirekellő Montague-k nem tisztelnek semmit! Régóta sanyargatják családomat! Ők az ellenségeink, és el kell őket pusztítani! Na meg az a mocskos Romeo, szemtelenül rámászott a drága Júliára. Akik az ő barátaik, azok az elleneségeim!

Riporter: Romeo, mit szóltál, mikor megtudtad, hogy Júlia, akit szeretsz, Capulet?

Romeo: Tudtam, hogy ez egy tiltott szerelem, de nem érdekelt, mert érte a nevem is eldobtam volna.

Riporter: Júlia, te mit éreztél, amikor megtudtad, hogy Romeo az ellenséges család fia?

Júlia: Előbb kellett volna megismernem, mint meglátnom, de tudtam, hogy e szerelem sok rosszat fog még okozni. Nem érdekelt azonban, mert Romeoért megtettem volna bármit.

Riporter: Romeo, nem féltél, hogy mi lesz, ha kiderül, hogy mit terveztek?

Romeo: Nem érdekelt, csak az, hogy drága Júliámmal legyek.

Riporter: És te Júlia, nem féltél?

Júlia: De félttem, ám Romeoért bármit bevállalok!

Riporter: Lőrinc barát, miért adtad össze őket? Mi volt a véleményed e házasságról?

Lőrinc barát: Szerintem veszélyes és elhamarkodott ötlet volt, de annak reményében adtam össze őket, hogy így a két család abbahagyja a viszálykodást.

Riporter: Dajka, miért segít Romeóéknak? Tán Montague-párti?

Dajka: Azért segíték Romeóéknak, mert tudom, hogy az én kisasszonyom boldog lesz. Én nem vagyok Montague-párti, én nem állok senki pártján. Ám Romeót kedvelem, az én kisasszonyom egy ilyen fiút érdemel.

Riporter: Tybalt, miért ölted meg Mercutiót?

Tybalt: Mert elkezdett sértegetni engem!

Riporter: De nem te kezdted azzal, hogy Romeót rongynak hívtad?

Tybalt: Az a Montague meg is érdemelte!

Riporter: Romeo, miért ölted meg Tybaltot?

Romeo: Mert megölte jóbarátomat, Mercutiót, és mert megsértett!

Riporter: Mit gondolsz erről, herceg?

Herceg: Én megmondtam: aki vért ont, annak vére ömlik! Tybalt kezdte a gyilkolást, s Romeo bosszút állt, így hát száműztem őt.

Riporter: Júlia, te mit szoltál ehhez?

Júlia: Jaj, mi borzalom volt! Drága Romeóm gyilkos lett, és nem láthattam többé.

Riporter: Dajka, te hogy vélekedsz erről?

Dajka: Tudtam, hol bujkál Romeo. Vigasztaltam a kisasszonyom, majd segítettem találkozni nekik.

Riporter: Júlia, mit szoltál, mikor anyád elmondta a nagy hírt, hogy Páris feleségül jelöltek?

Júlia: Ilyen borzalmas hírt még nem hallottam soha! Össze akartak esketni Páris-szal, de én Romeóé vagyok és voltam! Soha nem leszek senki másé!

Riporter: Lőrinc barát, maga miért segít a szerelmeseknek?

Lőrinc: Igazából azt hiszem, hogy még mindig remélem a családok közötti békét. De az is lehet, hogy kicsit sajnálom a szerelmeseket.

Riporter: Júlia, miért ölted meg magad?

Júlia: Ez csak ideiglenesen történt. Legalábbis úgy terveztem, hogy Lőrinc barát mérgével elérem, hogy ne kelljen hozzámmennem Párishoz.

Riporter: Romeo, mit tettél, mikor megtudtad, hogy Júlia meghalt?

Romeo: Nagyon megrázott a hír! Nélküle nem akarok élni, ezért én is mérget vettem.

Riporter: Lőrinc barát, maga mit tett, mikor megtudta, hogy a levele nem jutott el Rómeóhoz?

Lőrinc: Júliához mentem a kriptához.

Riporter: A kriptához érve mi történt, Romeo?

Romeo: Ott találtam Párist, aki siratta drága Júliámat. Mondtam neki, menjen el, de ő vívni hívott, és megöltem.

Riporter: Lőrinc barát, mit látott, amikor a kriptához ért?

Lőrinc: Láttam az égő fáklyát, láttam Párist leszúrva és Rómeót méregtől halva.

Riporter: Mi történt utána, amikor felébredtél, Júlia?

Júlia: Drága uram méregtől halott, úgy éreztem, nélküle nem akarok élni, így leszúrtam magam Rómeo törével.

Riporter: Lőrinc barát, miért futott el a helyszínről?

Lőrinc: Mert jött a herceg.

Riporter: Mit csinált, herceg, mikor megérkezett a helyszínre?

Herceg: Értetlenül néztem, hogy mi történt. Lőrinc és az apród végül elmondták mi borzadály történt. A két család ugyan megbékélt, de milyen áron?! Az édes Júlia és a nemes Rómeo mennyit szenvedtek?! Majd szörnyű halálra jutottak mindketten.

Riporter: Mit gondol erről a nép?

Nép: Viszály volt, de oly sok halál árán ma már béke honol Veronában.

Riporter: Láthatjuk tehát mi lesz a vége, ha a büszkeség vezet bennünket! A sok halál a semmiért, az a sok gyűlölet ok nélkül. Ez egy nagyon szép történet szomorú véggel.

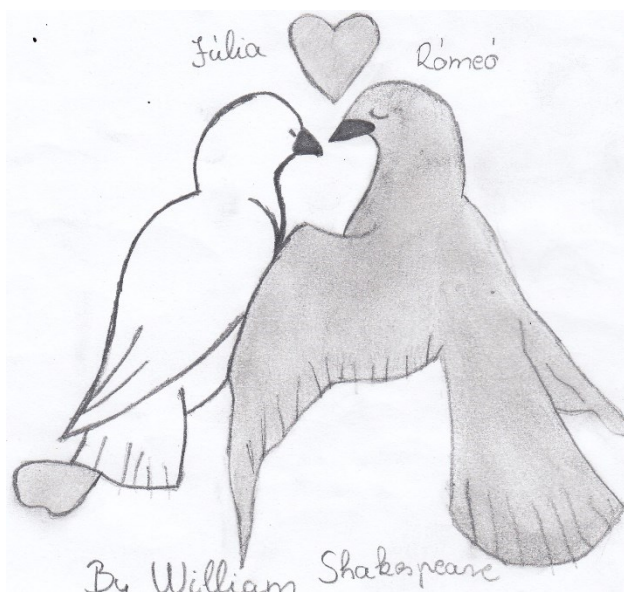

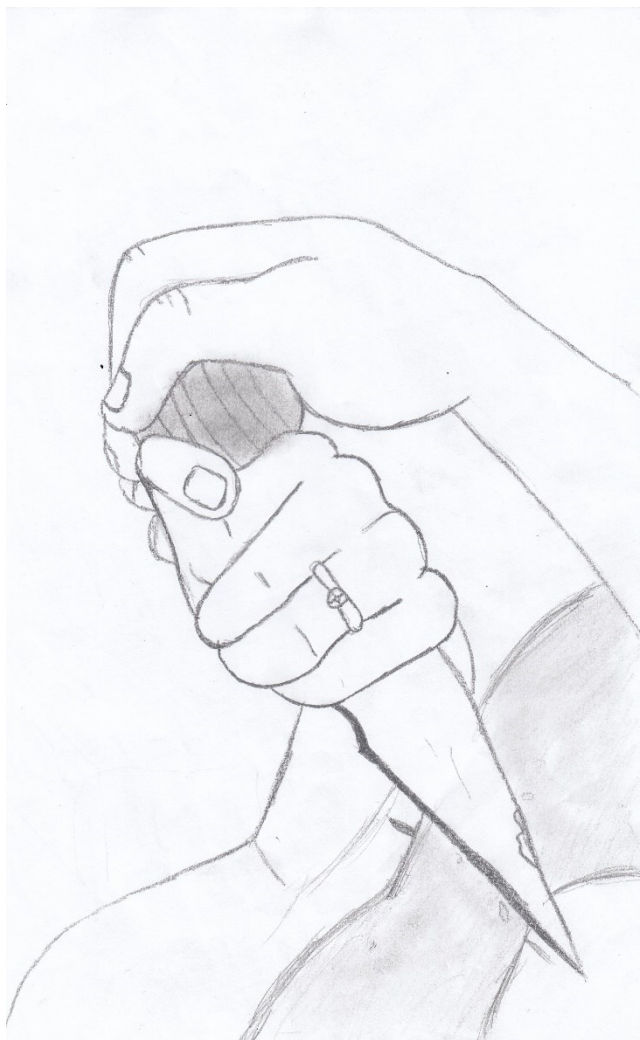
SZÉLPÁL NIKOLETT: ROMEO ÉS JÚLIA

KISALBERT TAMÁS:

RÉSZLETEK A ROMEO ÉS JÚLIA CIKLUSBÓL

ZRÍNYI MIKLÓS: SZIGETI VESZEDELEM

Zrínyi lóháton

(Forrás: [https://hu.wikipedia.org/wiki/Zrínyi_Miklós_\(költő\)#/media/Fájl:Zrínyi_Miklós_lóháton.jpg](https://hu.wikipedia.org/wiki/Zrínyi_Miklós_(költő)#/media/Fájl:Zrínyi_Miklós_lóháton.jpg))

A szöveg Zrínyi Miklós: Szigeti veszedelem című munkájának V. ének, 23-28.; 34-38. versszakai alapján készült, amelyben Zrínyi szójátot intéz vitézeihez.

Aznap délelőtt ott álltunk a várudvaron felfegyverkezve, míg Zrínyi azzal biztatott minket, hogy dicsőséget hozunk a hazára, és megmentjük a kereszténységet! Lelkem tűzben égett, izmaim megfeszültek, és pattanó idegekkel vártam a vezényszót a kirohanásra.

A parancsnok intett. Mind rohantunk ki a várból, mint nemrégiben világot látott farkaskölyök, aki éppen felfedezi az erdőt, csak mi a csatateret fedezzük fel és halálos veszélyek leselkednek minden fa, bokor mellett, akárcsak a farkaskölyöknél. Hatalmas megindulással futottunk, tudtuk, hogy ez a harc nemcsak a vár megvédelméért küzdetik, hanem egész Magyarországért, és ez elég volt arra, hogy úgy harcoljunk, mint még senki, sehol, soha. Zrínyi a napot megszegyenítő ragyogással és Árész figyelmére méltó tudással küzdött, akár egy égi angyal.

Megláttam egy török férfit, aki rám támadt, ám az egyik társam életét kockáztatva félrelökte, és felsegített a földről. Még megköszönni se volt időm, máris áttértünk a következő ellenségre, nem volt idő pihenni. Miközben a hatodik törökkel végeztem, az járt a fejemben, hogy vajon Zrínyi él-e még, és mi lesz, ha megnyerjük a harcot, mi lesz, ha elvesztjük. Ekkor jutott eszembe, hogy ha el is veszítjük a csatát, akkor is legbelül érezzük, hogy nyertünk.

Egy kardot láttam, ami átszúrta a vállamat, összeestem. Tudtam, hogy nemsokára itt a vég. Körbenéztem és lassú szempillantásokkal láttam Zrínyit a szemem sarkából, ahogy küzdött. Utolsó látképemet a napra helyeztem és örökre becsukódott a szemem.

MOLIÉRE: TARTUFFE

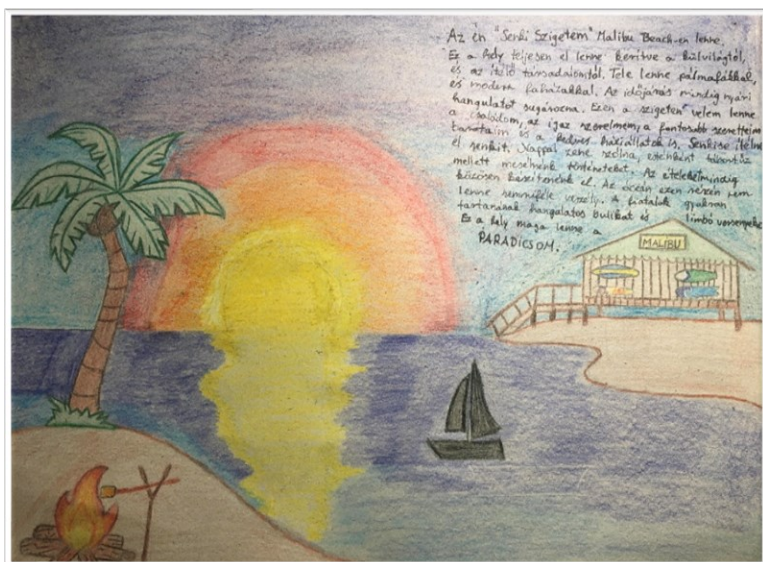
SZÉLPÁL NIKOLETT: TARTUFFE

A SENKI SZIGETE (JÓKAI MÓR: AZ ARANY EMBER)

FRÁNYÓ ATILLA: A SENKI SZIGETE

CSINÁDI NÓRA: A SENKI SZIGETE

„Az én „Senki szigetem” Malibu Beach lenne. Ez a hely teljesen el lenne kerítve a külvilágtól és az ítélt társadalomtól. Tele lenne pálmákkal és modern faházakkal. Az időjárás mindig nyári hangulatot sugározna. Ezen a szigeten velem lenne a családom, az igaz szerelmem, a fontosabb szeretteim, barátaim és a kedves háziállatok is. Senki se ítélné el senkit. Nappal zene szólna, esténként tábornok mellett mesélnénk történeteket. Az ételeket mindig közösen készítenék el. Az óceán ezen részén nem lenne semmiféle veszély. A fiatalok gyakran tartanának hangulatos bulikat és limbó-versenyeket. Ez a hely maga lenne a Paradicsom.”

BALI RÉKA: A SENKI SZIGETE

„Az általam elképzelt Senki szigete a semmi közepén található, ahol teljes a csend, a végtelen nyugalom. Vonzó lehet azon ember számára, aki szeretne visszavonulni, elzárkózni a mai rohanó világtól. Itt az ember valóban csak magával foglalkozhat. Időt szánhat saját maga lelki és testi egyensúlyának megteremtésére. Nincsenek zajos szomszédok, nincs időre felkelés / lefekvés. Ami a legfontosabb, és talán egyetlen szabály, maradjunk egyedül a szigeten. És csak azokat a szabályokat tartsuk be, amelyeket saját magunkkal szemben állítottunk fel”

KÉPZELT RIPORT

Galamb József (1881–1955) mérnök, feltaláló

(Forrás: [http://static.techmonitor.hu/
Galamb József-Ford\(1\).jpg](http://static.techmonitor.hu/Galamb%20Jozsef-Ford(1).jpg))

A riportok az alábbi, Galamb József munkásságát feldolgozó forrás alapján készültek: <https://www.sztnb.gov.hu/hu/magyar-feltalalok-es-talalmanyaik/galamb-jozsef>

BALI RÉKA

EGY KÉPZELETBELI RIPOORT GALAMB JÓZSEFFEL

Tisztelt Diákok! Ismerjete meg egy nagyszerű embert, az 1908 októberében piacra került Ford T-modell tervezőjét. Ez az autó „tette kerékre Amerikát”. A sikerautó az autógyáros Henry Ford és a magyar Galamb József találkozásának eredménye.

- Üdvözlöm! Köszönöm, hogy elfogadta a meghívásunkat! Mesélne nekünk a családról, tanulmányairól és pályafutásának kezdetéről?
- Köszönöm a meghívást! 1881-ben születtem Makón, többgyermekes földműves család legkisebb gyermekeként. Szűkös körülmények között éltünk. Csak a legidősebb bátyám tanulhatott, ügyvéd lett. Makón jártam elemi iskolába, majd a szegedi Fa- és Fémipari Szakközépiskolába. A budapesti Felső Ipariskolába bátyám támogatásával kerültem, gépészmérnöki képezést szereztem. Első munkahelyem a Diósgyőri Vasgyár, ahol műszaki rajzoló voltam, majd bevonultam katonának. Magyar Automobil Rt.-nél németországi tanulmányutat nyertem. Leszerelésem után indultam világot látni.
- **Hogyan jutott el az Egyesült Államokba?**
- 1903-tól dolgoztam Németországban, Frankfurtban, az Adler autógyárban, itt gyártották az első, négyhengeres motorú autókat. Jártam Hollandiában. A megtakarított pénzemmel áthajóztam az óceánt, 1903 októberében érkeztem az USA-ba. Minden munkaalkalmat megragadtam. 1904-ben Pittsburghban szerszámkészítő lettem a Westinghouse cégnél.
- **Mi volt a sorsfordító esemény, ami elindította Önt a Ford felé?**

- 1905-ben Detroitba utaztam, az amerikai autógyártás fellegvárába, itt számos autó- és motorgyártó üzem működött, például a Ford vagy a Cadillac.

Jelentkeztem a Fordnál, de fanyalogva fogadtak, hisz alig beszéltem a nyelvet. Nem gondoltam, hogy ebben a gyárban beszélő mérnökre van szükség – hangzott a válaszem. Hatásos volt, egy próbarajz után szerkesztő-rajzoló lettem. Egy rajzom Ford kezébe került. Ő olyan autót álmodott, amelyet például egy munkásember is meg tud venni, egy gyerek el tud vezetni, csípőfogóval és kalapáccsal meg lehet javítani. Az N-modell hűtőrendszerének újratervezése után a gyár főkonstruktőre lettem, ez tett világhírűvé.

- **Hogyan indult a T-modell tervezése?**

- Az első sorozatgyártásban gyártott autó sok alkatrészét terveztem: a váltót, az első levehető hengerfejú konstrukciót. Dolgoztam Charles Harolde Wills-szel és Farkas Jenővel. Az alvázat és a karosszériát két- és négyülékes kivitelben mások tervezték, a legkevesebb lemez hulladékot eredményező kivágási tervet én dolgoztam ki. 1908 októberében 800 dollárért került piacra.

- **Milyen újításokat alkalmaztak?**

- A kocsii össtsömege 540 kg volt, egy négyhengeres, 2879 cm³-es, vízhűtéses benzinmotor hajtotta, a sebességváltás pedállal történt, elérhető végsebesség 70 km/h feletti, a fogyasztás 10 liter/100 km volt. Hőkezelt fémeket, vanádiumot használtunk a gyártáshoz. A borítólemezek mélyhúzással készültek. Az USA népaútójának a beceneve Bádog Böske volt. 1913-tól beindult a futószalagon való gyártás, kezdetben 1 percenként, a csúcson 10 másodpercenként készült el egy autó, 1927-ig 15 millió darab.
- **Ismert egy anekdota a T-modell színével kapcsolatban. Elmesélné nekünk?**

- Ford olcsón, nagy mennyiségű fekete festékre tett szert. Ez száradt a leggyorsabban, így lettek a T-modellek feketék. Ford állítólag kijelentette: minden színigényt ki tudunk elégíteni, ha fekete kocsit rendelnek.

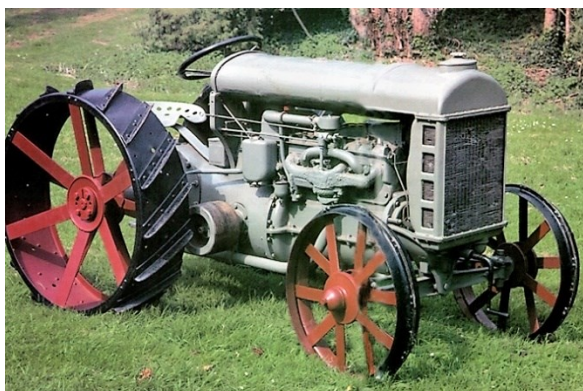

Ford T-modell 1919-ből

(Forrás: http://www.museum.hu/kiallitas/17061/Galamb_Jozsef_es_a_Ford_T-modell/galeria/0)

- **Miben rejlett a T-modell sikerének titka?**
- 1925-ben az ára 250 dollárra csökkent. Eredeti rendeltetésétől eltérő célokra is használták. Versenypályákon is bizonyított, 1909-ben New York–Seattle derbin győzött. A farmerek szántottak vele, a rászerelt szíjtárcsával cséplő- és darológépeket hajtottak. Így jött az ötlet a mezőgazdasági traktor kifejlesztésére. 1915-től a gyár Fordson-traktor tervein dolgozott, egy hónap alatt elkészítettem a mintapéldányt, és indulhatott is a gyártás. Visszakanyarodva a családhoz, a Fordson traktor és a Ford autók első magyarországi képviselői Makón maradt testvéreim lettek.

Fordson-traktor 1917-ből

(Forrás: https://en.wikipedia.org/wiki/Fordson#/media/File:Fordon_Tractor_ModelF-crop.jpg)

- **Hogyan alakult az élete az USA-ban?**
- A Ford cég mérnöki osztályának vezetője és amerikai állampolgár lettem. Megnősültem, letelepedtem Detroitban. 40 évig dolgoztam a Fordnál. A II. világháború idején 6 hengeres kis-kocsit terveztem. 1921-ben ösztöndíjat alapítottam makói, szegény sorsú diákoknak. 1944-ben vonultam vissza. Hazalátogatásaim során előadásokat tartok a Magyar Mérnök és Építész Egyletben.
- **Az Ön elképzelései mindig megvalósultak, mint például az a hangoztatott nézete is, hogy az autógyártás húzóágazatként hatással lesz az acél-, a gumi- és az olajipar fejlődésére is. Nem kell aggódni az amerikai úthálózat elmaradottsága miatt – ha lesznek autók, lesznek jó utak is. Autóink már nekünk is vannak...**
Nagyon szépen köszönjük válaszait! Megismerhettünk egy sikeres életpályát.

Igenis merjünk nagyot álmodni!

SZÓRÁTH LEVENTE

EGY KÉPZELETBELI RIPORT GALAMB JÓZSEFFEL

SzL: **Üdvözlöm a kedves Nézőket, Detroit-ból, a Ford gyárból jelentkezünk. Itt van mellettem Galamb József, a híres magyar származású tervező, akit sok szeretettel köszöntök körünkben. Mesélje el nekünk, honnan indult a pályafutása!**

GJ: Makón születtem, szegény családban. Elemi iskolát is itt végeztem, majd a Szegedi Fa-és Fémipari Szakközépben tanultam. A bátyám támogatásával a budapesti Felső Ipariskolában szereztem gépészmérnöki képesítést.

SzL: **Hogyan kezdődött a pályafutása?**

GJ: Az első munkahelyem a Diósgyőri Vasgyárban volt mint műszaki rajzoló. Dolgoztam az aradi MARTA-nál, a Magyar Automobil Rt.-nél, ahol egy németországi tanulmányutat nyertem.

SzL: **Hol szerezte az ihletét az autógyártáshoz?**

GJ: Európa több gyárában is dolgoztam, a legemlékezetesebb a Frankfurtban lévő Adler autógyár, ugyanis itt kezdték el gyártani az első négyhengeres motorral felszerelt típusokat. Ezután még Hollandiában is dolgoztam néhány üzemben.

SzL: **Mi vonzotta az Egyesült Államokba?**

GJ: Megtudtam, hogy 1904-ben egy autó-világkiállítás lesz. Kis megtakarított pénzzel vettem jegyet, és áthajóztam az óceánon.

SzL: **Hogyan indult az élete Amerikában?**

GJ: Mindent elvállaltam, amit csak lehetett, hogy megéljek. Voltam lakatos, burkoló, szerszámkészítő. 1904-ben elutaztam Saint Louisba az autókiállításra, ahol az ihletet kaptam.

SzL: **Később hogyan került Detroitba, az amerikai autógyártás fellegvárába?**

GJ: A Fordnál jelentkeztem mérnöki munkakörbe, ahol fanyalogva fogadtak, mert nem nagyon tudtam beszélni az angol nyelvet. Nem gondoltam, hogy ebben a gyárban beszélő mérnökre van szükség. Egy próbarajzot kellett készíteni, majd fel is vettek szerkesztő-rajzolóknak.

SzL: **Hogyan alakult a karrierje a Ford cégnél?**

GJ: Korábban a Ford cég csak drága járműveket gyártott, más cégek által gyártott egységekből. Ford viszont egy új típus gyártásában gondolkodott, amit egy munkásember is meg tud venni. Az N-modell hűtőrendszerének újratervezése után a gyár főkonstruktorra lettem. Ford egy olyan gépjárművet akart, amit akár fogóval és kalapáccsal is meg lehet javítani. A cégvezető ontotta magából az ötleteket, amit én, valamint Charles Harolde Wills és Farkas Jenő igyekeztünk műszaki rajzokon megvalósítani.

SzL: **Mennyi ideig tartott a T-modell kitervezése?**

GJ: A teljes tervdokumentáció 2 évig készült. Sok fontos alkatrészét én terveztem, például a bolygóműves váltót, a motort és az első levehető hengerfejú konstrukciót. 1908 októberében kijött a legegyszerűbb és legmegbízhatóbb T-modell, ami 800 dollárba került.

SzL: **Hogyan hatott ez az autópiacra?**

GJ: Dőltek a megrendelések, új üzemet kellett építenünk, ahol magas szintű szervezettséggel folyt az autógyártás. Az alkatrészek futószalagon érkeztek az összeszerelés sorrendjében. Rendkívül modern amerikai népautót hoztunk létre, beceneve: Bádóg Böske. A kocsí össztömege 540 kg volt, négyhengeres, 2879 köbcentiméter, vízhűtéses benzínmotor hajtotta. Az elérhető végsebessége 70 km/óra feletti, a fogyasztása 10 liter/100 km volt.

SzL: **És hogyan profitált a gyártás?**

- GJ: Az eladások folyamatosan nőttek, a termelékenységet növelni kellett, a 1920-as években a világ összes személyautójának a fele Ford volt. Én szerveztem meg a gépjárművek futószalagon való gyártását is.
- SzL: **Miért pont a fekete színt választották a T-modellnek?**
- GJ: Egyszerű a magyarázat, mert ez a szín száradt meg a leggyorsabban. Egyébként Ford úgy gondolta, hogy a vevőinknek minden színigényét ki tudjuk elégíteni, ha fekete kocsit rendelnek.
- SzL: **Milyen előnyei voltak még a T-modellnek?**
- GJ: Gyártottuk két- és négyüléses, nyitott és zárt, pick-up és kisteherautó változatban is. Az első példányok ára 1908-ban 850 dollár, 1925-ben már csak 250 dollár volt. A T-modell a versenypályákon is bizonyított, könnyű volt vezetni. 1909-ben 4000 mérföldes derbin nyert.
- SzL: **Összegezve mi volt a T-modell sikerének a titka?**
- GJ: Forradalmasította az autók tömeggyártását, megbízható, könnyen javítható, vezethető típus, és az alacsony ár döntő fontosságú volt.
- SzL: **Hol használták még ezen kívül?**
- GJ: A találékony emberek a mezőgazdaságban is alkalmazták, a farmerek szántottak vele. Ez indította el a mezőgazdasági traktor fejlesztését, egy hónap alatt már mintapéldányt készítettünk.
- SzL: **Most jelenleg milyen titulust tölt be a Ford cégnél?**
- GJ: A mérnöki osztály vezetője vagyok és büszke vagyok, hogy megkaptam az amerikai állampolgárságot.
- SzL: **Köszönöm az interjút és kívánok a munkájához további sok sikert! A nézőinknek is köszönöm a megtisztelő figyelmet!**

SZERZŐINK

Baláti Barbara	(10/G)
Bali Réka	(11/G)
Balogh Anna	(10/G)
Berkes Anasztázia	(10/Sz)
Bodó Brendon	(10/Sz)
Csinádi Nóra	(11/Sz)
Farkas Réka	(10/G)
Fenesi Zsolt	(11/Sz)
Fodor Roberta	(10/G)
Frányó Atila	(11/G)
Himmelsbach Dániel	(10/Sz)
Kisalbert Tamás	(10/Sz)
Kovács-Nyulassy Janka	(10/G)
Ménesi Norbert	(11/Sz)
Radu Jázmin	(10/Sz)
Rescsik Nikolett	(10/G)
Szekeres Réka	(10/Sz)
Szekszárdi Cintia	(11/Sz)
Szélpál Nikolett	(10/G)
Szóráth Levente	(11/G)
Tóth Eszter Kincső	(9/G)
Vas Laura	(9/T)
Virág Patrícia	(11/G)

